

nationis spiritu, oracula sciscitantibus responsura. A Virguncula ὄλμω, id est, sedi vaticinantis idcirco praticiebatur, vt puritatis, & innocentiae symbolum esset. Cūm autē E checrates Thessalus Phœbadem, id est, Phœbi sacerdotem formosam rapuisset, violassetque, lege lata ex eo sancitum est, vt holmo præffet tantūm quæ quinquagenaria esset, quoniam mulieribus id ætatis oblatum vitium faciliè cælatur. Demosthenes oraculorum vanitatem, simūlque sacerdotum libidinem apertè coarguebat, cūm diceret Pythiam φιλιππίζειν, id est, cum Philippo facere: à Philippo corruptam eam significans. χρυσιάτου,] compositum est hoc νόμῳ μὲν δικαίαν μέφομαι πάντων, ὅτι ἰατρός ὢν καὶ μάντις, ὡς φασι, ἄφρονας, Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψε μου τὸν δεασόπῳ.

Ὁς τις ἀκολυθεῖ κατόπιν αὐτοῦ εὐφροῦ τυφλῶ, Τέναντιόν εὐφρον, ἢ προσήκῃ αὐτῷ ποιεῖν. Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγροῦμεθα. Οὗτος δ' ἀκολυθεῖ, καὶ με προσβιάζεται. Καὶ αὐτ' ἀποκρινομένου τὸ ἀδράπαν, οὐδὲ γρῦ.

GERARDVS. μέμην μέφομαι,] Attica est locutio, Queror querelā hanc iustā, id est, iuste Apollinem hoc nomine accuso. ἰατρός. Apollinis tres sunt præcipuæ virtutes, vaticinium, medicina & musica. Postremam, vt ad rem suam nihil pertinentem, Carion tacet: reliquarum sic meminit, vt Chremylo eas magis obsuisse sentiat, quā profuisse. Apollo enim Chremylum animi morbo non liberauit, quem vt insanum ab se misit. Quid enim stultius quā cæcum subsequi? Vaticinium autem ita Chremylum turbauit, attonitūque reddidit, vt Carioni eum subinde interpellanti ne gry quidem respondere posse videatur.

Σχόλια. Ὅτι ἰατρός ὢν καὶ μάντις,] ἤδ' οὖν ἀρετῆ τῆ θεῆ μέμνη] καὶ τὸ παρὸν. Θεωσιῶς τε καὶ τῆς καὶ πῶ ἰατρικῆ ὀψιήμης. εὐχαίρας ἢ τούτων πῶ μνήμην ἐποιήσας. ἰατρικῆς μὲν, ὅτι ἀνάτονον ἐπέμψεν ἀδεασόπῳ, καὶ πῶ μὴ προβύθῳ ἀδεῖψεν μελαγχολίαν. Θεωσιῶς δὲ, ὅτι τὸ προσεχὲς τῆς ἐκείθεν ἐξόδου. τριῶν δὲ οὐσῶν τεχνῶν ὢν μετέχων ὁ θεός, νῦν μέμνηται μαντείας καὶ ἰατρικῆς. παρῆκε δὲ πῶ μουσικῶ, ὡς ὅτι τῆ παρὸντος μὴ χρεῖαν αὐτῆς ἔχων. ἢ ὅτι τοῦ ἄφρονας, πῶ μουσικῶ ἀνίτληται. πρὸς τὸ χάριον οὐδ' ἀβιάζει τὸν θεόν, ὅτι ἤδ' ἄλλων ἰατρός ὢν, οὐκ ἰάτρυσεν αὐτόν. ἐξέπεμψε δὲ πρὸς τούτῳ, καὶ τῆς προβύθους αὐτῷ σῴσεως τε καὶ θείας ἀπεσέρπεν ἐκ τῆς ἀβιάσεως δὲ τῆς μαντείας. τούτῳ οὐδ' ὅμοιον λέγειν, ὅτι ὅτι ἤδ' αὐτοῦ ἀρετῆ μᾶλλον ἐβιάζει τὸν δεασόπῳ, ἢ περ ὠφέλησεν. καὶ ὅτι μὴ τῆς μαντείας ἐβιάζειν. ὅτι δὲ τῆς ἰατρικῆς, μελαγχολῶν ἐποίησεν. ὅτι δὲ τῆς θείας ὅστιν τῆς φρονήσεως καὶ τὸ φρονεῖν αὐτὸν ἀφείλετο.

GERARDVS. Ὡς φασι,] vt aiunt: hoc modo ferè loquuntur, qui aliquid non satis credunt.

Σχόλια. Μελαγχολῶντα. ] χολῶν τῶν τοῖς Ἀττικῶς τὸ μᾶνεσθαι. τῶν δὲ τοῖς κοινοῖς τὸ θυμοῦ θῆαι.

GERARDVS. Μελαγχολῶντα. ] Melancholia ex humoribus coalescit frigidis & siccis: quæ aliquando in tantam euadit imperiem, vt homines ea affecti, prorsum consternentur, atque à rationali abeāt sēsu. Quoniā itaque qui atra bile abūdāt, proximi sunt insanie, hinc fit vt μελαγχολῶν pro insanire accipiatur. Κατόπιν] à tergo, po-

amen à χρυσός & ἰλάωω. ergo χρυσιάτου, χρυσόφιλῶ λαμνός, qui ex auro ducebatur & conficiebatur. Fuerunt Apollinis oracula non solum præstantissimorum artificum operibus celebratissima, sed & constructis ingentibus thesauris, in quos sacra pecuniæ conferebantur, opulentissima. Illuc omnium gentium confluxus fiebat, illuc regum, principum & præpotentium dona mittebantur confertissima. Traditum est, cūm ex Camilli voto ad Apollinem munus esset mittendum, implendo autem voto Romæ non satis inueniretur auri, Romanas mulieres corporis ornamenta in hanc rem contulisse.

Nō iniustā hęc querimoniā habeo: quòd bonus Cum sit medicus, & vates, vt dicunt, bonus: Herum meum dimisit à se egerrimum, Et atra bile percitum: vestigia Qui cæci hominis à tergo subsequitur videns: Longè que secus facit, quā facere eum decet.

Nam qui videmus, alios cacos ducimus: Hic, qui videt, cacum sequitur: ac me in super Eodem adigit: respondens interim ne gry quidē.

νε, ὅτι αὐτὸν. sic vestigiis cæci hæret, vt appareat sine cæco progredi nō posse. Alioqui cæ cū procul sequi poterat, vt eius ductu nō vteretur. Τέναντιόν] τὸ ἐναντίον, cōtrariū, cōtrā quā eū deceat. Προσήκῃ] pro προσήκει, quod pro προσήκει sære accipitur.

Σχόλια. Οἱ γὰρ βλέποντες. ] τὸ εὐφρον καὶ ἰατροῦ τῆ δεασόπῳ, ἐκ τῆ ἀδράπαν ἐναντίου. ἢ ὅτι γὰρ προσήκει, ἐκ ἐπειδὴ τυφλῶ. Ἠγροῦμεθα. ἢ ἡγροῦμαι τὸ πρὸς τοιοῦτῳ πρὸς δὲ ἰατρικῶ ἀποδιδόμενον δὲ οὐκ ἔστι πῶ σωσάξιν ἐλλειπῶς ἔχων. εἰ γὰρ καὶ τὸ πλήρες ληθῆναι, ἡγροῦμαι ἢ ἀντὶ σωσάξιν. οἶον, ἢ ἡγροῦμαι ἢ τῆς ὁδοῦ. Καὶ με προσβιάζειται. ] ἢ ἡγρον σωτῆ ἀκολυθεῖν αὐτὸν τῷ τυφλῶ, καὶ με τῆτο ποιεῖν ἀναγκάζει.

GERARDVS. Καὶ με] καὶ με προσβιάζει. ἢ ἀκολυθεῖν τῷ τυφλῶ, & ita, μελέχθῃ κακῶν. Καὶ αὐτῶ] ἰδῶς facit, & me sequi cōpellit: vel αὐτῶ pluraliter effert pro singulari ἴστο. Et omnino respōdet mihi hoc Quasi dicturus videtur aliquid, quod responderit Chremyl', sed faceret & Comice παρ' ἐπινοίαν, subdit ὅδ' ἔγρῳ, quæ verba ludūt aliquid certi expectāt. ἀποκρινομένου] Vndenā hic genitiuus? Respicit ne ἀνθρώπου τυφλῶ: Hoc nō patitur orationis ductus, & sensus: potius ad Chremylū refert. At cūm dictū sit, ὅτος δ' ἀκολυθεῖ καὶ με προσβιάζειται, syntaxis exigit, vt ἀποκρινομένου dicatur. Erit itaque Genitiuus absolutus loco nominatiui positus. Τοῦ ἀδράπαν. Aduerbiū est ex articulo, præpositione & nomine cōstitutū. παντελῶς. Οὐδὲ γρῦ, vnguiū sordēs γρῦ vocāt. Ita vocatur & Atticorū numisma minutissimū. Denique suilla vox est, qualē αἰδύτ, qui ple no sermone grauātur respōdere. Quomodo cūque accipias, significat quod est minimū. εἰς; ὅδ' ἔγρῳ ἀποκρίνεσθαι, ne tantillum quidem respondere.

Σχόλια. Οὐδὲ γρῦ. ] Ἐραχῦ, ἐστὶ ἡ ὄνουχος ῥύπος. λεῖνός ἢ τῶν γρῦλλισμῶν, ἢ ἰσῆσι ἢ φωνῶ τῶν χοίρων. ἢ εἶδος μικρῆ νομισματός. γρῦ γὰρ τὸ μικρὸν καὶ Ἐραχῦ τῶν ὄθεν καὶ γρῦ τῆ, τῶ λεπτά σκευῆ. καὶ γρῦ τῶ πώλης, ὅπερ ἐκ ἐρητῶ τῶν παλαιῶν. ἀλλ' ἀντὶ τῆς, ῥυποπώλης ἢ γρῦ τῶν κέρων ἢ τῆ λέξῃ, ὅτι πείνω τὸ σεραγὸν τῶ ἀποκρίσεως δὲ τῶ πρὸς τὸς ὄνουχας ῥύπος, ὅς μικρὸς καὶ εὐτολής ὄταν ἢ θέλω μὲν ἐμφανίσαι ἰνὰ, φαρμῶ ὅδ' ἔγρῳ φθέρειται, ἀντὶ τῆ, ὅτ' τὸ τυχόν. ὅτ' γὰρ ἔχῃ τινὰ οὐσῶσιν ὅτ' ὄνουχος ῥύπος πλὴν ὄθεν δὲ τῶ θεῶς μόνον. δοκεῖ τί.